

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/311/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715209242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1715209242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., Bratislava, Bajkalská č. 28, IČO: 35 763 469, proti žalovanému: C. X., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom C., o zaplatenie 784,32 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 13. mája 2016, č.k. 9 C 224/2015-25, v znení opravného uznesenia zo dňa 22. októbra 2018, č.k. 9 C 224/2015-64, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 13. mája 2016, č.k. 9 C 224/2015-25, v znení opravného uznesenia zo dňa 22. októbra 2018, č.k. 9 C 224/2015-64, vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 13.5.2016, č.k. 9 C 224/2015-25, v znení opravného uznesenia zo dňa 22.10.2018, č.k. 9 C 224/2015-64, čiastočne vyhovel žalobe žalobcu a žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 198,25 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 198,25 € od 22.6.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 2, § 53 ods. 4 písm. k/, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný nezaplatil žalobcovi fakturovanú cenu za poskytované služby celkom v sume 198,25 €, preto ho na zaplatenie uvedenej sumy zaviazal, a to spolu aj so zákonným úrokom z omeškania, do ktorého sa žalovaný nezaplatením fakturovaných cien dostal. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, súd prvej inštancie poukázal na to, že zmluva, z ktorej plnenie povinností je predmetom konania, je formulárovou, vopred pripravenou zmluvou, ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo dojednané individuálne, žalovaný ako spotrebiteľ jej dojednanie nemohol ovplyvniť, toto dojednanie preto treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

2. Proti tomuto rozsudku, jeho výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol a výroku o trovách konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s právnym predchodcom žalobcu so spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., avšak žalovaný uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb

v spojení s Dodatkom priamo so žalobcom, a to dňa 17.10.2014, dávno potom, ako spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. zanikla zlúčením so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Žalobca si tak v konaní neuplatňuje postúpenú pohľadávku, ale pohľadávku, ktorá vznikla jemu. Ďalej poukázal na to, že v žalobe zreteľne uvádza, že žalovaný si od začiatku zmluvného vzťahu neplnil svoje zmluvné povinnosti, keď neuhrádzal žalobcom vystavené faktúry za dodané služby. Z faktúr pripojených k žalobe vyplýva, že žalovaný počnúc prvým fakturačným obdobím nezaplatil žiadnu z faktúr za spotrebované služby, čím porušil povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu a to riadne a včas platiť za objednané a dodané služby. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvných povinností a skutočnosť, že žalovaný, napriek pokusom o zmier, fakturované sumy nezaplatil, žalobca pristúpil k prerušeniu poskytovania služieb a k odpojeniu SIM karty žalovaného z prevádzky. Odvolateľ poukázal na § 43 ods. 1 písm. a/ Zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorého má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu. Podľa § 43 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákona o elektronických komunikáciách má žalobca právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Žalovaný porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby a žalobca oprávnenne prerušil a deaktivoval poskytovanie služieb žalovanému. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že nevezal do úvahy skutočnosť, že uplatňovaná zmluvná pokuta predstavuje nový typ zmluvnej pokuty, regresívny. Tento typ zmluvnej pokuty žalobca zaviedol potom, čo mu súdy vytýkali, že uplatňované zmluvné pokuty nezohľadňujú koľko času spotrebiteľovi uplynulo zo záväzku viazanosti. Základ zmluvnej pokuty bol pri uzatváraní zmluvy dohodnutý vo výške 620,- €. Pokuta v takejto výške zohľadňuje hodnotu služieb, mobilného telefónu a ďalších benefitov, ktoré žalobca poskytol žalovanému na základe jeho objednávky. V súlade s rozhodovacou praxou slovenských súdov žalobca u žalovaného zohľadnil počet dní, ktoré mu uplynuli zo záväzku viazanosti a uplatnil si nárok na zmluvnú pokutu v zníženej (regresívnej) výške 586,07 € oproti dohodnutému základu v počiatočnej výške 620,- €. Odvolateľ poukázal na viacero rozhodnutí slovenských súdov prvej inštancie, v ktorých súdy zmluvnú pokutu považovali za dojednanú a uplatnenú v súlade so zákonom a túto žalobcovi priznali. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie dojednanie o zmluvnej pokute nesprávne právne posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolateľ ďalej vytýkal súdu prvej inštancie rozpor v odôvodnení rozhodnutia ohľadom Dodatku k Zmluve o o poskytovaní verejných služieb, keď súd na jednej strane uvádza, že vykonal dokazovanie Dodatkom a na strane druhej, že žalobca Dodatok k Zmluve k žalobe nepriložil. V prípade, že žalobca Dodatok nedopatrením k žalobe nepriložil, súd ho mal, podľa § 43 ods. 1 O.s.p., vyzvať na doplnenie neúplného návrhu, prípadne vo veci nariadiť pojednávanie, na ktorom by bol prípadný nedostatok odstránený. Súd však rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím žalobcovi znemožnil realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K použitiu formulárových zmlúv odvolateľ uviedol, že je nemožné, aby pri veľkom množstve zákazníkov s každým individuálne spisoval celú zmluvu. V záujme efektívnosti a plynulosti poskytovania služieb má k dispozícii zmluvné podklady vo formulárovej podobe. Zmluva o pripojení má predpísané len všeobecné náležitosti, ktoré sú rovnaké pre všetkých zákazníkov, osobitné náležitosti sú iné u každého zákazníka, podľa toho, aký program služieb si zakúpi. Tieto sú predmetom individuálnych rokovaní. Dodatok k zmluve sa uzatvára výlučne na základe požiadavky zákazníka s jeho výslovným súhlasom, keď sa rozhodne získať mobilný telefón za zvýhodnenú cenu. Pokiaľ zákazník nechce byť viazaný záväzkom viazanosti a niesť riziko zmluvnej pokuty, uzavrie so žalobcom len zmluvu o pripojení, na základe ktorej si zakúpi SIM kartu. Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením, že žalovaný ako spotrebiteľ je dodávateľom tlačenej do postavenia, v ktorom nemá zmluvnú voľnosť. Ak žalobca vstúpi do zmluvného vzťahu so spotrebiteľom, tak len preto, že ho spotrebiteľ vyhľadal a požiadal o dodávanie programu služieb. Odvolateľ poukázal na to, že podľa § 43 ods. 2 písm. a/ Zákona o elektronických komunikáciách je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa ods. 1 písm. c/. Odvolateľ zároveň poukázal na to, že žalovaný, i keď je bezdomovec, zakúpil si u žalobcu na obdobie 24 mesiacov program služieb „Happy XL NAJ“ a drahý mobilný telefón za mesačný poplatok v celkovej výške 44,16 € bez DPH. Podľa odvolateľa je zrejmé, že žalovaný konal špekulatívne a vstupoval do zmluvného vzťahu s úmyslom poškodiť žalobcu. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016),

ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29. apríla 2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil, a keďže sa pridrižiava dôvodov tam uvedených, správnych, odôvodnenie odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.). Na zdôraznenie vecnej a právnej správnosti napadnutého rozsudku považuje ale za potrebné uviesť ešte nasledovné.

5. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 a nasl. C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). V postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho neboli zistené žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, na ktorú by musel odvolací súd prihliadať aj bez namietania stranou sporu (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že medzi stranami bola uzatvorená štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, čo je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri tom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

7. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o poskytovaní verejných služieb a jej Dodatok túto charakteristiku spĺňajú. Ich súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania majúce charakter všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, keďže boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

8. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoí ako celok. Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života.

9. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

10. Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy za neprijateľnú podmienku v § 53 ods. 4 písm. k/ považuje aj dojednanie vyžadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Občiansky zákonník s takouto neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti. Ide o neplatnosť absolútnu (prípád neplatnosti nie je uvedený v § 40a Občianskeho zákonníka), na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti.

11. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka si účastníci zmluvného vzťahu môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. V prejednanom prípade bola výška zmluvnej pokuty určená v sume 620,- € za porušenie záväzku viazanosti upraveného v bode 3 Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb. Porušením záväzku viazanosti v zmysle tohto dodatku je výpoveď zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti, žiadosť účastníka o prenesenie telefónneho čísla k inému podniku poskytujúcemu služby elektronických komunikácií, ak v dôsledku tejto žiadosti dôjde k ukončeniu zmluvy počas dojednanej doby viazanosti a nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy.

13. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad výpovede zmluvy a žiadosti o prenesenie telefónneho čísla priamo odporuje ustanoveniam zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Podľa § 44 ods. 4 citovaného zákona ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

14. Vyššie uvedené ustanovenie bez ohľadu na to, že žalovaný sa v dodatku k zmluve zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov ukladalo žalobcovi povinnosť zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb. Sankcionovanie žalovaného zmluvnou pokutou za ukončenie zmluvy v dôsledku prenesenia telefónneho čísla k inému poskytovateľovi služby nemožno hodnotiť inak ako odradzujúcu podmienku a postup, teda ako podmienku neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

15. Ustanovenie § 44 ods. 11 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov umožňuje účastníkovi vypovedať zmluvu o poskytovaní verejných služieb uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu.

16. Zmluva o poskytovaní verejných služieb má charakter zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú a to bez ohľadu na žalovaným prevzatý záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Využitie zákonom danej možnosti vypovedať zmluvu nepredstavuje porušenie povinnosti, za ktoré bolo možné požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty.

17. Podľa názoru odvolacieho súdu aj dojednanie zmluvnej pokuty za nezaplatenie ceny za poskytnuté služby nie je možné považovať za akceptovateľné a to napriek tomu, že sa žalobca snažil zohľadniť časový aspekt porušenia tejto povinnosti vyjadrujúci denné klesanie základu zmluvnej pokuty počas plynutia doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania služieb pre nezaplatenie sumy za poskytnuté služby. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemožno neprihliadnuť na výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Nezaplatením ceny sa rozumie neuhradenie ceny poskytnutých služieb v plnej výške, avšak zmluvná pokuta dojednaná pre prípad nezaplatenia ceny za poskytnuté služby výšku pohľadávky takto vzniknutej vôbec nezohľadňuje (pohľadávka môže predstavovať len časť ceny poskytnutých služieb). Okrem toho výška zmluvnej pokuty sa znižuje iba do dňa prerušenia poskytovania služieb v dôsledku nezaplatenia ceny za poskytnuté služby, pričom však prerušením poskytovania služieb k zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Nemožno preto vylúčiť následne uhradenie dlžného záväzku zo strany spotrebiteľa a opätovné obnovenie poskytovania služieb. Táto okolnosť majúca podstatný vplyv na výšku zmluvnej pokuty zohľadnená nebola. Zmluvná pokuta tak ako bola dojednaná teda umožňuje poskytovateľovi služieb požadovať od spotrebiteľov zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške podstatne prevyšujúcej pohľadávku vzniknutú porušením záväzku zaplatiť sumu poskytnutých služieb.

18. Dojednanie zmluvnej pokuty nezohľadňujúce výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku a viažúce sa iba na moment prerušenia poskytovania služieb bez zohľadnenia prípadnej možnosti ich obnovenia predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v neprimeranej výške.

19. Pokiaľ odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaný uzatvoril zmluvu s právnym predchodcom žalobcu, pričom žalovaný uzatvoril zmluvu priamo so žalobcom, odvolací súd uvádza, že uvedený nedostatok nemal vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, keď z odôvodnenia rozhodnutia bolo zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval dotknutú zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa jej obsahu.

20. Zo spisu predloženého odvolaciemu súdu je zrejmé, že žalobca k žalobe pripojil, okrem Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej dňa 13.10.2014 aj Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb uzatvorený dňa 17.10.2014, z obsahu ktorého pri posúdení žaloby vychádzal. Preto ani rozpor v odôvodnení rozhodnutia súvisiaci s Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

21. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

22. Žalobca podal odvolanie aj proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania, v ktorom súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a to podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na to, že úspech žalobcu bol len čiastočný. Podľa citovaného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na to, že žalobca mal v prejednávanej veci úspech v rozsahu 25,28 % a žalovaný v rozsahu 74,72 %, čistý úspech žalovaného tak predstavoval 49,44 %, v rozsahu ktorom bolo správne žalovanému náhradu trov konania priznať. Keďže však žalovaný proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie nepodal, odvolací súd rozhodujúc za účinnosti C.s.p., s poukazom na čl. 16 ods. 3 základných princípov (v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila) rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil aj vo výroku o trovách konania.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).